

ՅԱՓՇՏԱԿՈՒԹԻՒՆ ՄՏԱՅ

(Ի ՎԵՂԻՆԻ ԶԵՂԵՆԻ)

Եւ լուայ ձայն մեծ.

(Յայտն.)

Առ ծովուն կայի միայն յաստեղազարդ իղիշերին.
 Ի յերկինս չեն ամպոց նիշ, ի ծովուն նաւ չերելին:
 Խորամուկն աչք իմ յոլորտ տիեզերաց ըստ կէտ անհուն,
 Եւ անտառք եւ լերինք եւ անդէն աւէք համայն
 Հարցանել ինչ թրէին անհաս մըտաց գողտրիկ ի ծայն
 Ըզհուրս երկնից, զայիս ծովուն:

Եւ աստեղք ոսկւածոյ Եւրիտենին անհուն բանակ,
 Ի ծայն բարձր եւ ի խոնարհ գեղգեղելով բիւր ի դաշնակ.
 Ասէին՝ խոնարհելով զըլիսոցն հրեղէն թագ գեղապահծ.
 Եւ ավիք կապոյտ յերանդ, զորս ոչ կասեն ծեռք որերոյ.
 Ասէին՝ հրպարտութեանցըն ցածուցեալ ըզգէզ փըրփրոյ.

* Տէ՛ր է տա՛ Տէ՛ր եւ Աստուած *:

Թարգմ. ի Գաղղիակա՛նէ ՅՏԵՓԱՆԸՍ ՄԱՆԱՍԵԱՆՑ.

ՄՅՈՒՆԻՐՈՒԹԻՒՆ ԴԵՐՈՒՄԻՒՄ.

Մեծաւոյն պատահեցայ, շատ հողերի թումբեր տեսայ.
 Նորա շուրջն պտրտեցայ, մին շէնքի նշան չգտայ:
 Մի տեղ նստայ, հողաթումբ էր, զմայլած աչքերս նայէր.
 Ասէի շատ մորմոքների, որ մեզմիկ ձայնով կկանչէր:
 Ընցորդ տեղս ի՞նչ որոնես, տպուշ ապուշ ընդէ՞ր նայես.
 Գիտեմ՝ միքտդ որ եկեր ես, դժբաղդ օրերս հարցանես:
 Թէ որ քանի ժամեր զոհես՝ իմ ցաւերին տեղեակ լինիս,
 Եւ անդի պէս միտքդ պահես՝ գնասքո ազգայնոց պատմես:
 Թէ տեղեակ ես ձեր զրբերէն կամ թէ լսած հին ծերերէն.
 Որ ձեր հին անցք Մարաբասն դուրս բերեց իմ զրբատունէն:
 Ես եմ՝ նինուէն փլատակուած, առաջ էի շատ հռչակուած.
 Օւնազան ցեղք թագաւորաց ինձմէ էին առաջ եկած:
 Ունէի հարուստ շէնքեր եւ արքունի շատ պալատներ.
 Հիմայ ունիմ միայն բուեր, որք դարձել են բնակիչներ:
 Բոլոր զիտունք գային առ իս, հաւանէին իմ հանձարիս.
 Չունէի պակաս կանօն կարգիս, միայն էի ի յԱսորիս: